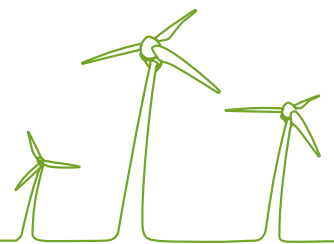

Kattiharjun tuulivoimapuiston kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys

Kärkkäinen Jari

3.12.2014

Sisällysluettelo

1	Johdanto	2
2	Selvitysalue	2
2.1	Sijanti.....	2
2.2	Kallio- ja maaperä	4
2.3	Kasvillisuuden yleiskuva	6
3	Menetelmät	8
3.1	Maastotyö	8
3.2	Luontokohteiden arvottaminen ja arvottamiskriteerit	8
3.3	Uhanalaisuusluokitus.....	9
3.4	Luontotyyppien uhanalaisuus	9
3.5	Muu aineisto	9
4	Tulokset	10
4.1	Kasvillisuus.....	10
4.1.1	Metsät.....	10
4.1.2	Suot.....	13
4.1.3	Muut kasvillisuustyypit.....	13
4.2	Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit	13
4.3	Uhanalaiset ja huomionarvoiset lajit	14
4.4	Arvokkaat luontokohteet.....	14
5	Lähteet	20

Liitteet

Liite 1: Kasvupaikat

Raportin kuvat: Jari Kärkkäinen

Pohjakartat © Maanmittauslaitos 2014

Kasvupaikat © METLA 2014

Puuston ikä © METLA 2014

Männyn tilavuus © METLA 2014

Kuusen tilavuus © METLA 2014

3.12.2014

Kattiharjun tuulivoimapuiston kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys

1 Johdanto

Prokon Wind Energy Finland Oy suunnittelee tuulivoimapuistoa Pohjanmaalle, Laihian ja Isonkyrön kuntien alueelle. Hankealueelle tullaan suunnitelmien mukaan rakentamaan enintään 82 tuulivoimalaa, joiden kokonaisteho olisi noin 250 MW. Tuulivoimapuisto koostuu tuulivoimalaitoksista perustuksineen, niitä yhdistävistä maakaapeleista, sähköverkkoon liittymistä varten tarvittavista sähköasemista, kytkinkentistä ja ilmajohdoista sekä tuulivoimaloita yhdistävistä teistä.

YVA-menetyksessä tarkastellaan kahta hankevaihtoehtoa:

- Vaihtoehto 1: Suppeampi tuulivoimapuisto: Rakennetaan enintään 52 tuulivoimalaitosta Laihian ja Isonkyrön kuntien alueelle siten, että voimalat sijoittuisivat vaihemaakuntakaavassa osoitetulle tuulivoima-alueelle.
- Vaihtoehto 2: Laajempi tuulivoimapuisto: Rakennetaan enintään 82 tuulivoimalaitosta Laihian ja Isonkyrön kuntien alueelle.

Sähkönsiirron osalta tarkastellaan yhtä vaihtoehtoa, liittymistä Seinäjoen sähköasemaan. Suppeammassa hankevaihtoehdossa (VE 1) tuuli-voimaloiden tuottama sähkö siirretään maakaapeleilla tuulivoimapuiston länsi-osaan rakennettavalle 20/110 kV sähköasemalle. Laajemmassa vaihtoehdossa (VE 2) rakennetaan toinenkin 20/110 kV sähköasema, joka sijoittuu tuulivoima-puiston koillisosaan.

Kattiharjun tuulivoimapuiston ympäristövaikutusten arvioinnin yhteydessä hankealueella tehtiin kesällä 2013 kasvillisuus- ja luontotyyppikartoitus, jossa selvitettiin alueen kasvillisuutta ja arvokkaita luontokohteita. Selvitys kattoi myös suunnitellun uuden sähkölinjan reitin. Tässä raportissa esitetään kartoitustulokset.

Arvokkaiden luontokohteiden ja kasvillisuuskartoitus ulottui laajemmalle alueelle kuin mitä YVA-menetyksessä oleva hankealue on laajuudeltaan. Tässä raportissa käsitellään vain ne kohteet, jotka sijoittuvat YVA -hankealueelle tai voimalinjalle.

2 Selvitysalue

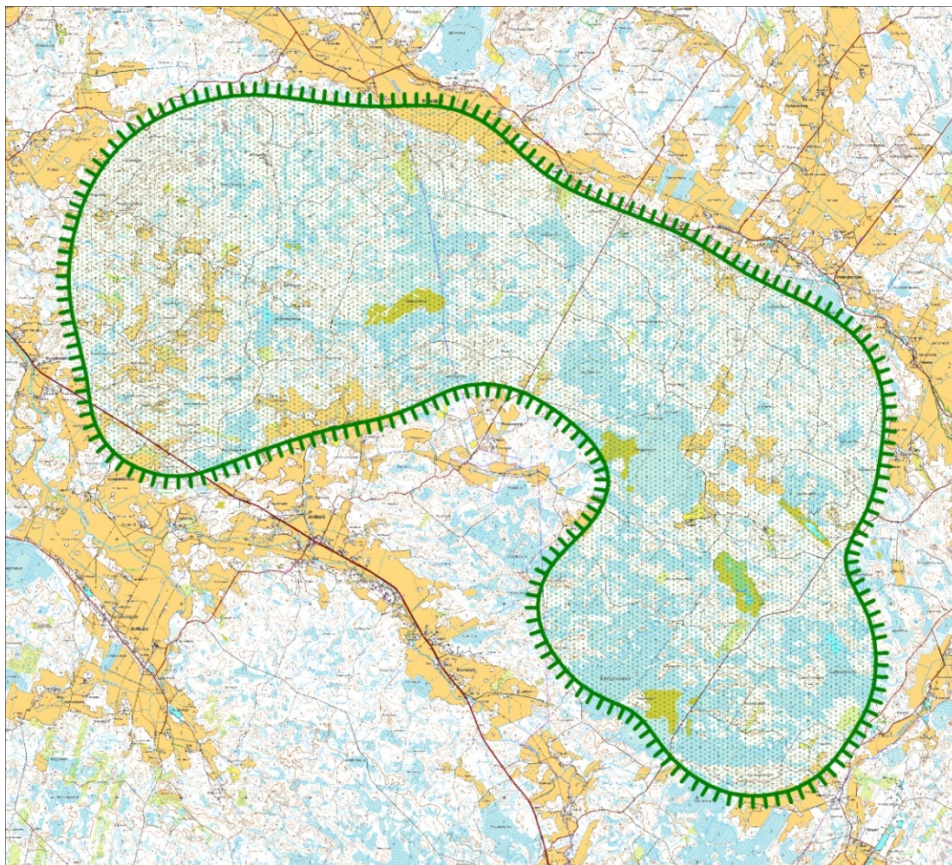
2.1 Sijainti

Tuulivoimapuisto sijaitsee noin kuuden kilometrin etäisyydellä Laihian kuntakeskuksesta kaakkoon ja noin yhdeksän kilometrin etäisyydellä Isonkyrön kuntakeskustasta lounaaseen (kuva 1). Hankealue on esitetty kuvassa 2 ja selvitetty sähkölinja kuvassa 3.

3.12.2014

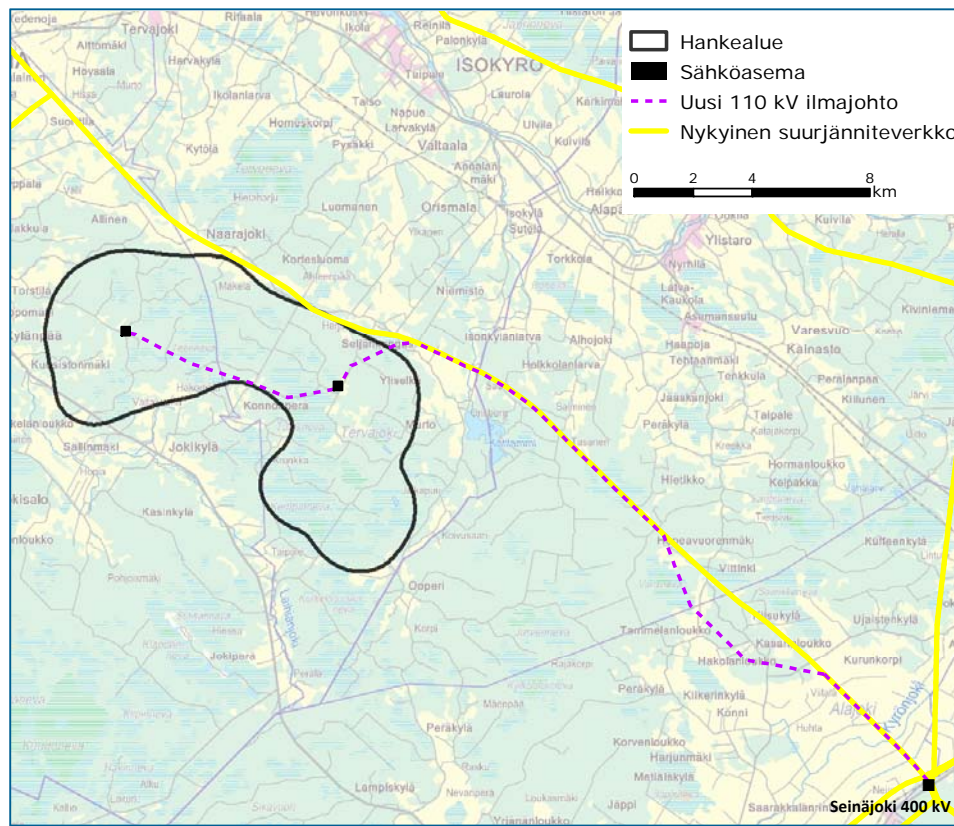

Kuva 1. Kattiharjun suunnitellun tuulivoimapaiston sijainti.

Kuva 2. Hankealue (YVA-selostusvaihe).

3.12.2014

Kuva 3. Selvitetty sähkölinja.

2.2 Kallio- ja maaperä

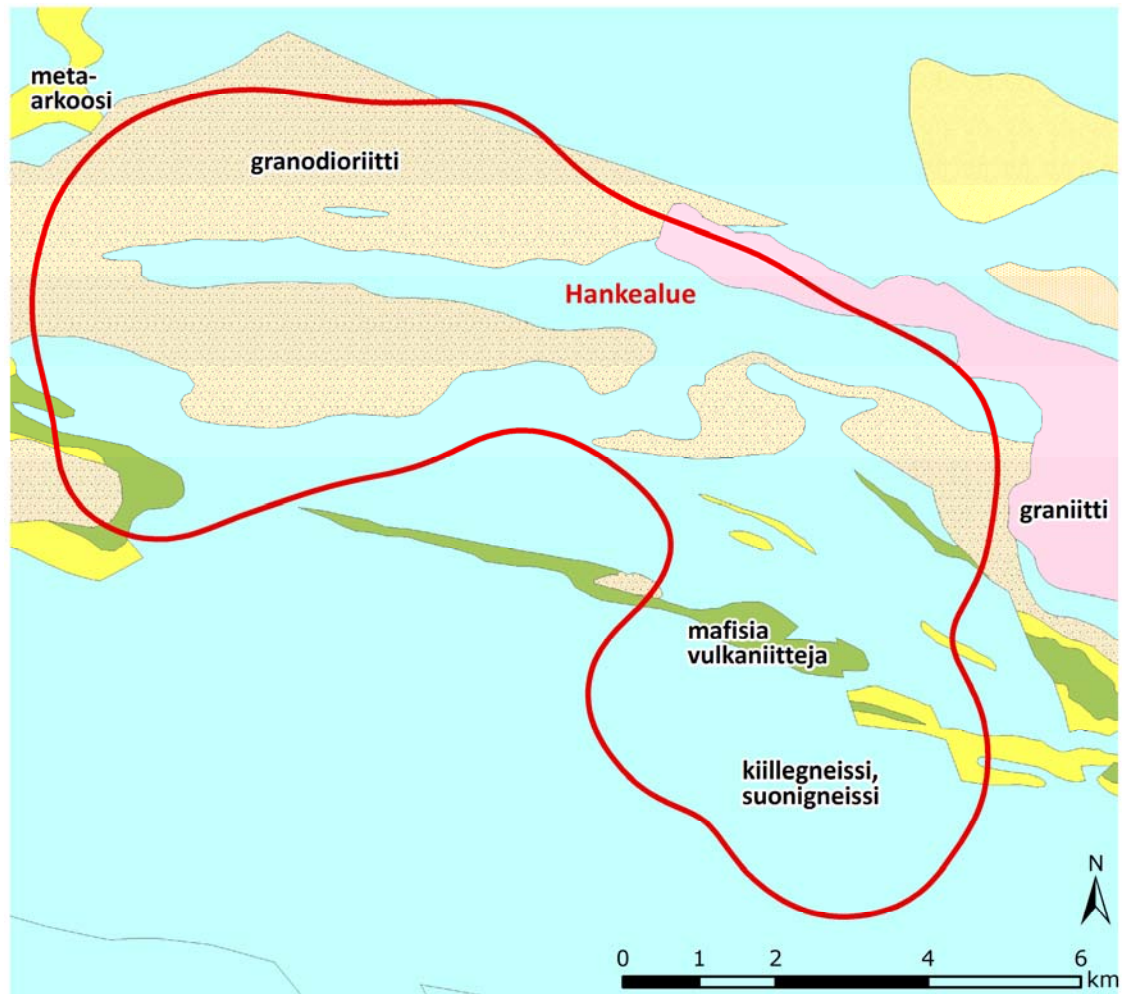
Selvitysalue sijoittuu Pohjanmaan svekofenniseen liuskejaksioon, joka on syntynyt noin 1900 miljoonaa vuotta sitten. Kallioperältään alue on suurelta osin kiillegneissisiä ja granodioriittia (GTK 2010a). Meta-arkoosi- ja vulkaniittijuotteja on alueen kaakkois- ja lounasosissa.

Selvitysalue on maaperältään pääosin sekalajitteista moreenia (GTK 2010b). Savi- ja hietamaita on erityisesti alueen luonteisosalla. Soistuneissa painanteissa esiintyy turvetta ja keski- ja luoteisosissa kalliomaata. Pintalohkareita esiintyy länsi- ja pohjoisosassa.

Selvitysalue sijaitsee kokonaisuudessaan Litorina-meren korkeimman rannan alapuolisella alueella. Maanpinnan taso kohoaa länsiosan alavimmalta alueelta kohti kaakkoisosaa vaihdellen välillä +25...+62,5 m mpy).

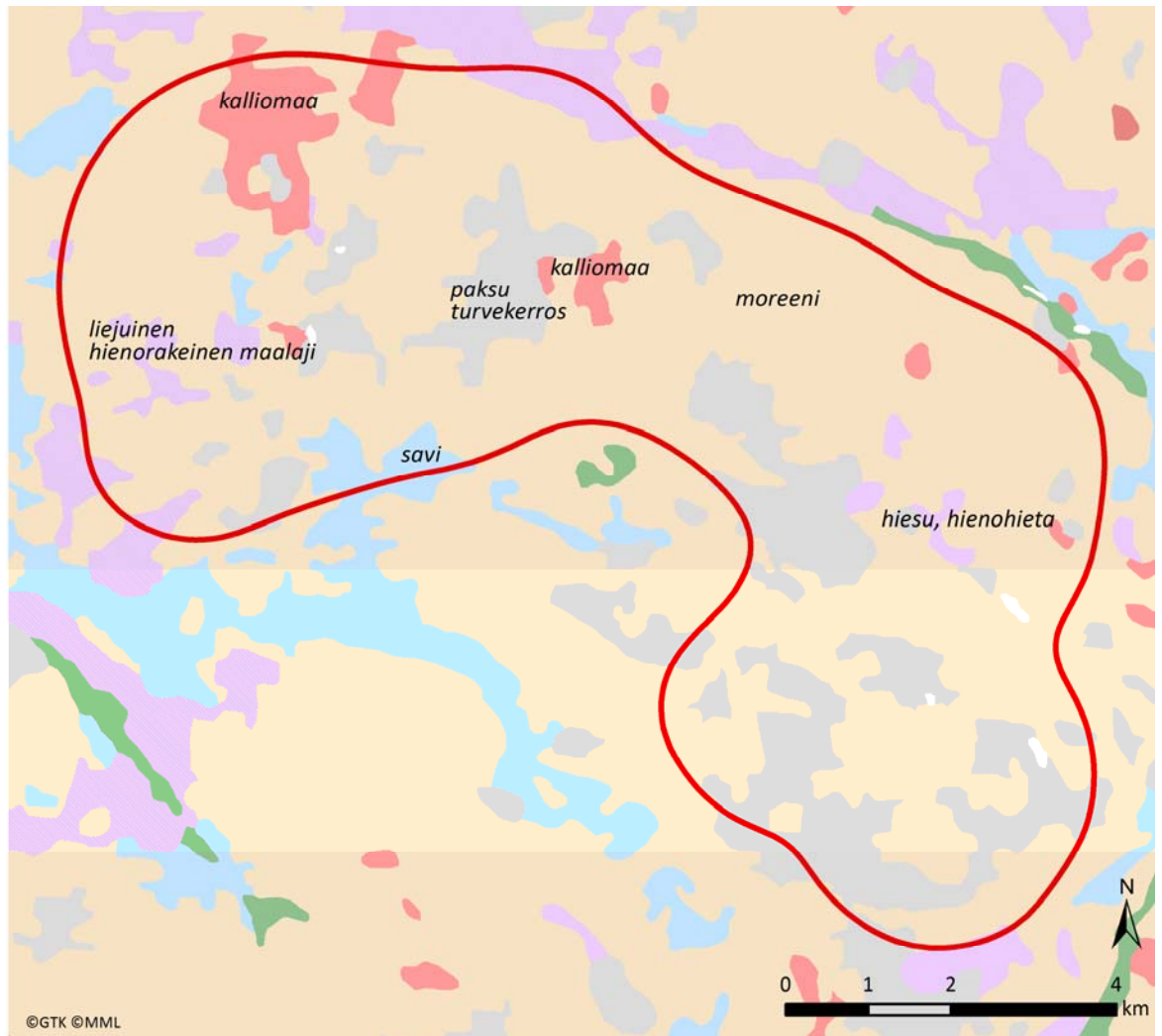
Selvitysalueelle ei sijoitu geologisesti arvokkaita muodostumia tai suojeltavia kallioalueita.

3.12.2014

Kuva 4. Alueen kallioperä.

3.12.2014

Kuva 5. Alueen maaperä.

2.3 Kasvillisuuden yleiskuva

Selvitysalue sijoittuu Laihian ja Isokyrön kuntien eteläpuolelle, Kyrönjokilaakson ja Laihianjokilaakson väliselle alueelle, joka kohoaa ympäristöään korkeammalle.

Kattiharjun hankealue on pääosin metsätalousaluetta, jossa nuorten metsien osuus kokonaisalasta on vallitseva. Metsät ovat mäntyvaltaisia ja pääosin kuivahkoja ja tuoreita kankaita. Rehevämpiä metsätyyppien esiintymien painottuu alueella olevien peltöjen läheisyyteen. Rehevämmillä alueilla on kuusivaltaisia metsiä, joissa myös lehtipuiden ja etenkin haapojen osuus puustosta on paikoin merkittävä.

Pienvesiä hankealueella on vain vähän ja suurin osa niistä ei ole enää luonnontilassa. Alueella on joitain suorantaisia lampia. Samoin purot on suurelta osin perattu. Luonnontilaisia purojaksoja on niukasti.

Huomattava osa suoalasta on ojitettu. Ojitetut suot ovat pääasiassa rämeitä. Alueella on kuitenkin useita luonnontilaisena tai sen kaltaisena säilyneitä soita. Ojittamattomilla soilla kasvillisuus on karua. Niillä esiintyy erityyppisiä rämeitä ja nevoja.

Hankealueen sisällä on jonkun verran viljeltyjä peltöjä, ja näiden ympäristössä myös melko runsaasti metsittyneitä vanhoja peltöjä, niittyjä ja laitumia.

3.12.2014

Suunnitellun uuden voimalinjan pituus on noin 25 km. Linjaus kulkee pääosin vanhan voimalinjan vierellä halkoen talouskäytössä olevia metsäalueita. Linja ylittää muutamia pienempiä peltoja ja itäosassa suuremman Alajoen peltoaukean.

Kuva 6. Osa alueen puroista on perattu voimallisesti.

Kuva 7. Ojittamattomat suot ovat karuja rämeitä tai nevoja. Kuva on otettu Teerinevan suolta.

3.12.2014

3 Menetelmät

3.1 Maastotyö

Arvokkaat luontokohteet ja kasvillisuuden yleispiirteet kartoitettiin rajaamalla paikkatietoaineistojen perusteella (Corine, Metla, peruskartta- ja ilmakekuva-aineistot) alueet, joilla voi esiintyä arvokkaita kohteita ja kohdentamalla maastoinventointi näille alueille. Lisäksi tehtiin yleisiä havaintoja alueen kasvillisuudesta.

Kasvillisuutta ja luontotyyppijä inventoitiin maastossa yhteensä 10 henkilötyöpäivää. Maastoinventoinnissa kohteilla tehtiin tarkempi elinympäristöluokitus ja rajattiin arvokkaat kohteet sekä kirjattiin arvokkaat lajit, mikäli niitä havaittiin.

Maastotyö tehtiin 2.7–4.7.2013 (hankealue) ja 28.6.–29.6.2013 sekä 18.9.2013 (sähkölinja) välisenä aikana. Täydentävä käynti tehtiin vielä 2.10.2014. Maastokartoituksesta vastasivat FM Jari Kärkkäinen, FM Tuomo Pihlaja ja FT Marjo Pihlaja.

3.2 Luontokohteiden arvottaminen ja arvottamiskriteerit

Arvokkaat luontokohteet arvotettiin ja arvoluokitus pohjautuu seuraavaan jaotukseen (Söderman 2003):

- a) kansainvälisesti arvokkaat kohteet,
- b) kansallisesti arvokkaat kohteet,
- c) maakunnallisesti ja seudullisesti arvokkaat kohteet,
- d) paikallisesti arvokkaat kohteet sekä
- e) muut luonnonsuojelullisesti arvokkaat kohteet.

Kansainvälisesti arvokkaat kohteet. Tähän ryhmään kuuluvat Natura 2000 – verkoston alueet, Ramsar -alueet ja kansainvälisesti merkittävät kosteikot ja lintualueet (IBA -alueet).

Kansallisesti arvokkaat kohteet. Kansallisesti arvokkaiisiin kohteisiin kuuluvat kansallispuistot, luonnonpuistot, suojeluohjelmien kohteet, erämaa-alueet, koskiensuojelulain mukaiset vesistöt, valtakunnallisten suojeluohjelmien kriteerit täyttävät kohteet, kansallisesti tärkeät lintuvesialueet (FINIBA -alueet), kohteet, joilla on luonnonsuojelulain luontotyyppijä (LSL 29§), useita äärimmäisen ja erittäin uhanalaisia luontotyyppijä, äärimmäisen ja erittäin uhanalaisten sekä vaarantuneiden lajien esiintymispaikat, erityisesti suojeltavien lajien esiintymispaikat ja muut arvokkaat luonnonsuojelualueet. Lisäksi kansallisesti arvokkaiisiin kohteisiin kuuluvat valtakunnallisesti arvokkaat perinnemaisemat ja kulttuurimaisemat.

Maakunnallisesti ja seudullisesti arvokkaat kohteet. Tähän ryhmään kuuluvat valtakunnallisissa suojeluohjelmissa maakunnallisesti arvokkaiksi luokitellut kohteet, seutu- ja maakuntakaavan suojelualuevaraukset, alueellisesti uhanalaisten lajien esiintymispaikat ja maakunnallisesti/seudullisesti merkittävät muut luontokohteet sekä kohteella on useita edustavia vaarantuneita luontotyyppijä.

Paikallisesti arvokkaat kohteet. Paikallisesti arvokkaiisiin kohteisiin kuuluvat kohteet, joilla on metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä (MeL 10§), yleis- ja asemakaavojen suojeluvaraukset, paikallisesti uhanalaisten ja harvinaisten lajien esiintymispaikat sekä muut paikallisesti harvinaiset ja edustavat luontokohteet sekä

3.12.2014

kohteella on vaarantuneita ja silmälläpidettäviä luontotyyppisiä. Metsälakikohteet ovat pienialaisia tai metsätaloudellisesti vähämerkityksellisiä.

Muut luonnonsuojelullisesti arvokkaat kohteet. Kohteet, jotka eivät ole edellä mainituissa luokissa mutta, jotka ovat luonnon monimuotoisuuden säilymisen kannalta tärkeitä, esimerkiksi suuret yhtenäiset tavanomaisen luonnon alueet ja ekologiset käytävät. Lisäksi tähän luokkaan kuuluvat luonnonmuistomerkit.

3.3 Uhanalaisuusluokitus

Tiedot alueen uhanalaisista eliölajeista on saatu ympäristöhallinnon uhanalaisrekisteristä (Hertta Eliölajit -tietokanta, Etelä-Pohjanmaan ELY -keskus 2013). Maastoinventoinnin yhteydessä tehtiin myös havaintoja lajeista

Uhanalaisuusluokitus pohjautuu Punaisen kirjan 2010 esitykseen (Rassi ym. 2010). Uhanalaisia lajeja ovat äärimmäisen uhanalaiset (CR), erittäin uhanalaiset (EN) ja vaarantuneet (VU) lajit. Silmälläpidettävät (NT) lajit eivät ole uhanalaisia lajeja.

3.4 Luontotyyppien uhanalaisuus

Luontotyyppien uhanalaisuusluokitus pohjautuu Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarviointiin (Raunio ym. 2008). Arviointi auttaa kohdentamaan suojelua, hoitoa, ennallistamista, tutkimusta ja seurantaan tarkoituksenmukaisesti. Uhanalaisuuden arvioinnissa Suomi on jaettu kahteen osa-alueeseen. Pohjois-Suomi vastaa pohjoisboreaalista metsäkasvillisuusvyöhykettä ja Etelä-Suomi hemi-, etelä- ja keskiboreaalista vyöhykettä.

Kohdekuvauksissa esitetty uhanalaisuusluokka on koko Suomen osalta esitetty arvio luontotyyppien uhanalaisuudesta.

Luontotyyppien uhanalaisuuden arvioinnissa käytetyt uhanalaisuusluokat vastaavat pääpiirteissään lajien uhanalaisuustarkastelussa käytettyjä luokkia. Uhanalaisen luontotyyppien esiintymiin tai sen keskeisimpiin laadullisiin piirteisiin kohdistuu äärimmäisen suuri välitön uhka, erittäin suuri uhka lähitulevaisuudessa tai suuri uhka keskipitkällä aikavälillä hävitä tarkastelualueelta. Uhanalaisten luontotyyppien esiintymiä voi uhata pelkästään laadullinen heikkeneminen. Uhanalaisia ovat äärimmäisen uhanalaiset (CR), erittäin uhanalaiset (EN) ja vaarantuneet (VU) luontotyypit.

Luontotyyppi on silmälläpidettävä (NT), jos sen esiintymät ovat taantuneet tai se on harvinainen. Säilyvän (LC) luontotyyppien esiintymiin ei kohdistu merkittävää häviämisen uhkaa keskipitkällä aikavälillä. Luontotyyppi kuuluu luokkaan hävinnyt (RE), jos sen kaikki esiintymät ovat hävinneet tarkastelualueelta.

3.5 Muu aineisto

Pohjanmaan Metsäkeskukselta ja Pohjanmaan ELY-keskukselta on saatu tieto perustetuista METSO-kohteista sekä metsälakikohteista. Metsälakikohteiden sijaintia ei esitetä kartalla.

3.12.2014

4 Tulokset

4.1 Kasvillisuus

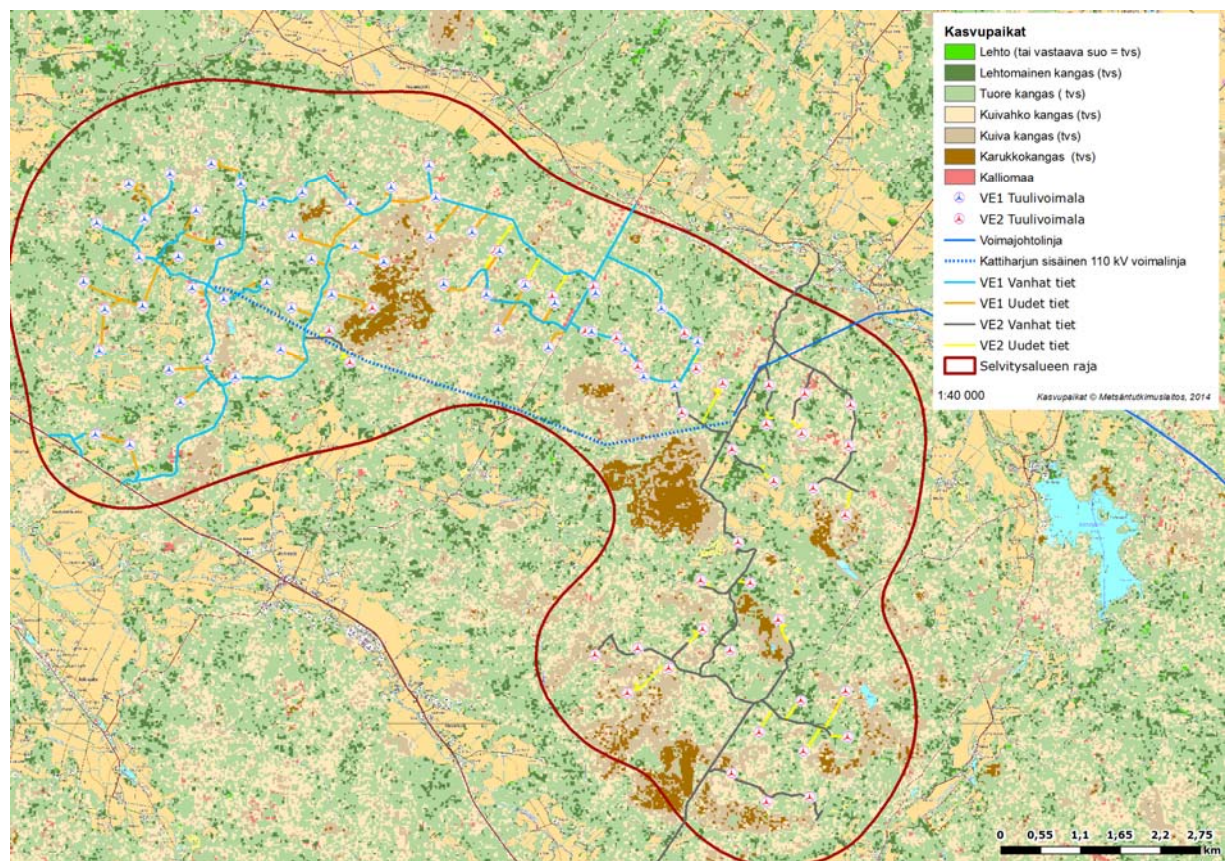
Kasvimaantieteellisesti selvitysalue sijoittuu keskiboreaaliseen kasvillisuusvyöhykkeeseen. Suovyökasvillisuusjaotuksessa alue kuuluu Satakunnan ja Etelä-Pohjanmaan kilpikeltaat -alueeseen.

4.1.1 Metsät

Vallitsevat metsäkasvillisuustyypit ovat tuore ja kuivahko kangas, pääpuulajina on mänty. Myös kuivan kankaan osuus on huomattava. Lehtomaiset kankaat keskittyvät peltojen läheisyyteen ja paikoitellen selänteiden rinteiden alaosiin. Lehtokasvillisuutta ei juuri ole. Tuoretta lehtokasvillisuutta on paikoin niukasti ja kapeasti peltojen laitametsissä.

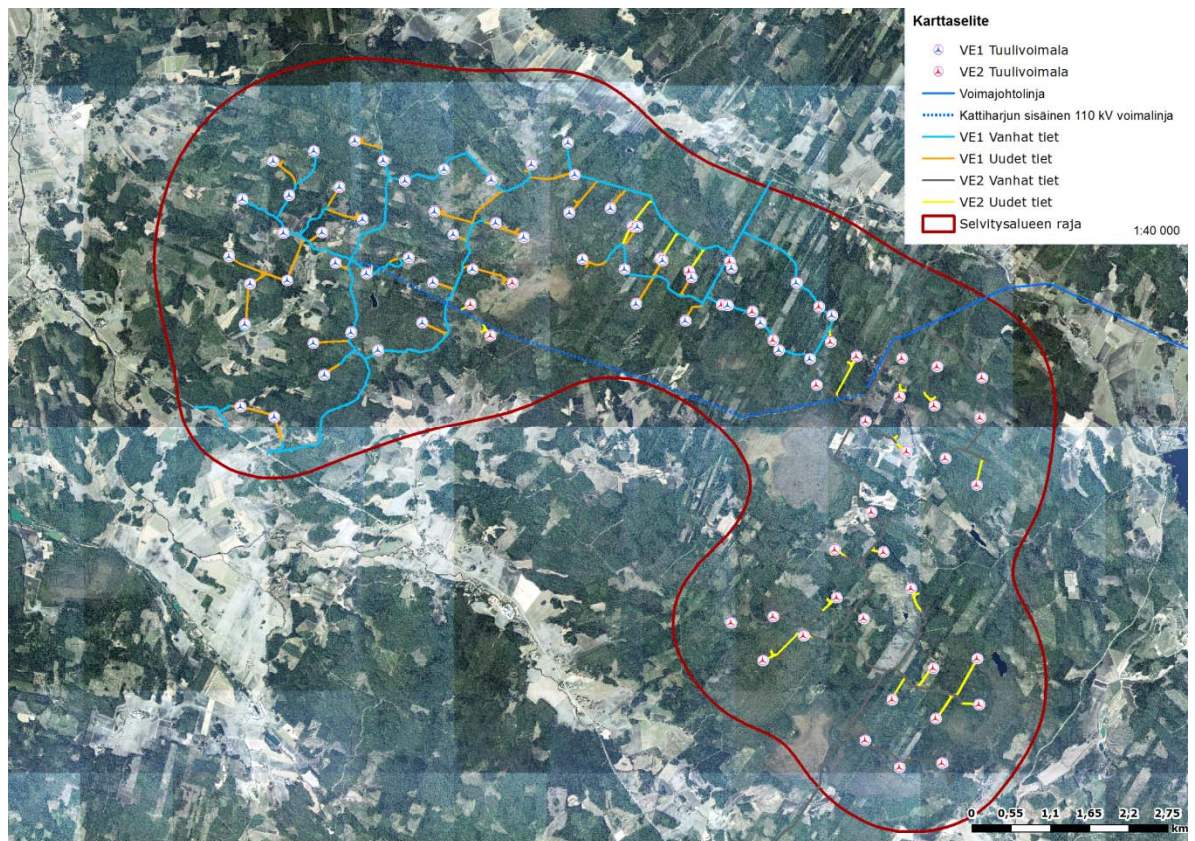
Mäntymetsien lisäksi kuusimetsiä on paikoittain. Metsät ovat pääosiltaan iältään nuoria ja varttuvia. Myös taimikoita on alueella runsaasti. Varttuneiden metsien osuus on vähäisempi ja niitä on muutamina paikoin. Alueen metsät ovat talousmetsiä, missä lahoppuustoa on niukasti ja metsärakenne yleensä yksijaksoinen. Merkittävin luonnontilainen metsä on Matomäellä.

Tuulivoimalat ja sähkölinjat sijoittuvat pitkälti tuoreille ja kuivahkoille kankailla. Muutama tuulivoimala sijoittuu kuivalle kankaalle. Uudet ja kunnostettavat tiet on suunniteltu kulkevan kangasmetsien kautta ja paikoin myös ojitettujen rämeiden tai soistuneiden kankaiden kautta.

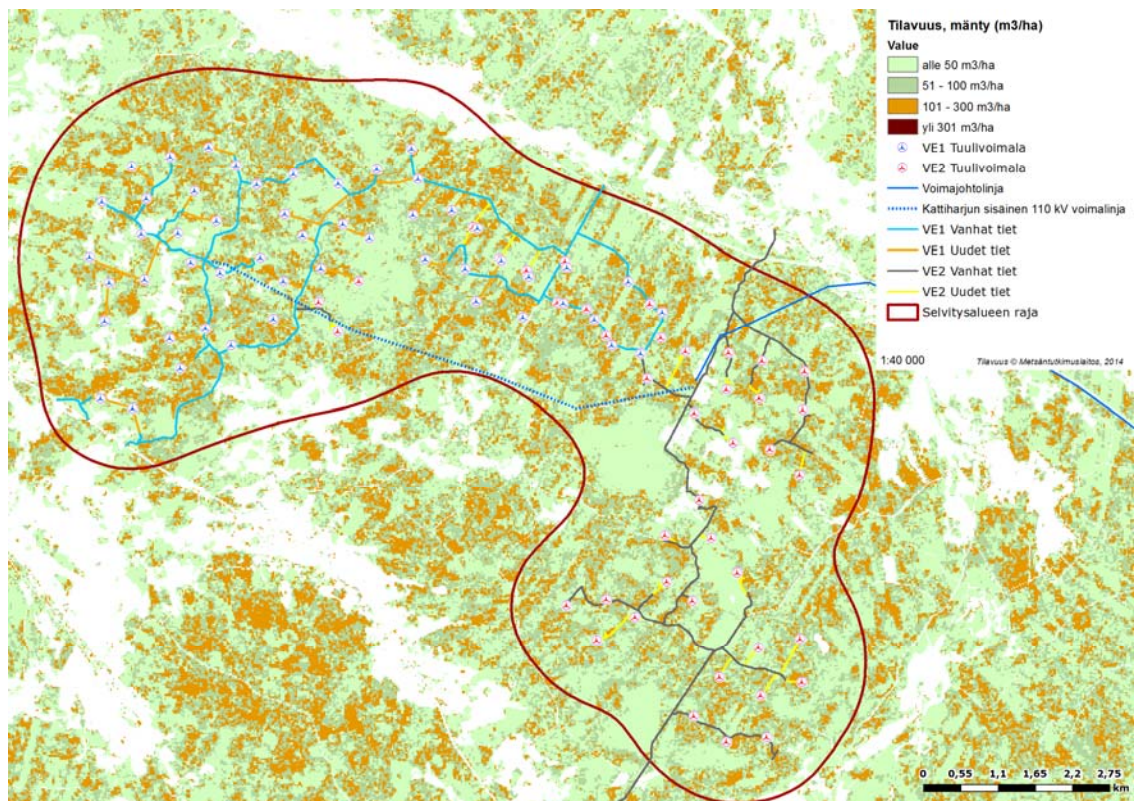

Kuva 8. Selvitysalueen kasvillisuus (kasvupaikat@metsähallitus 2014).

3.12.2014

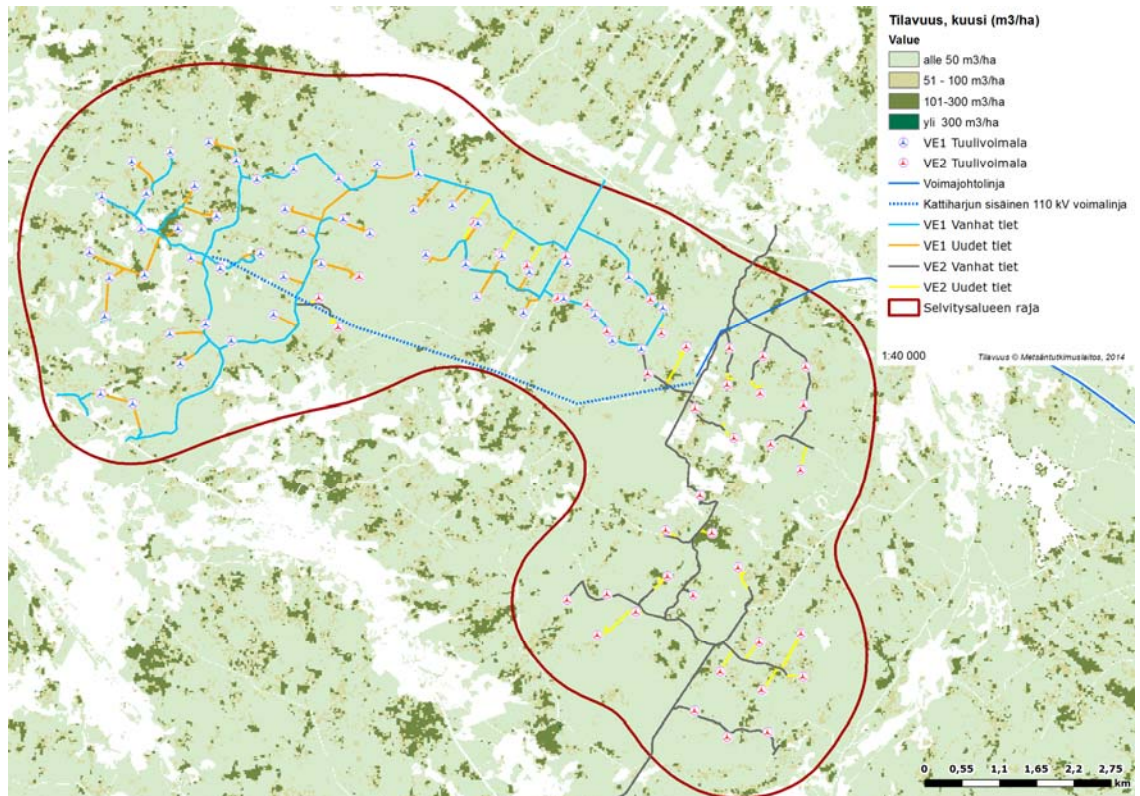

Kuva 9. Ilmakuva.

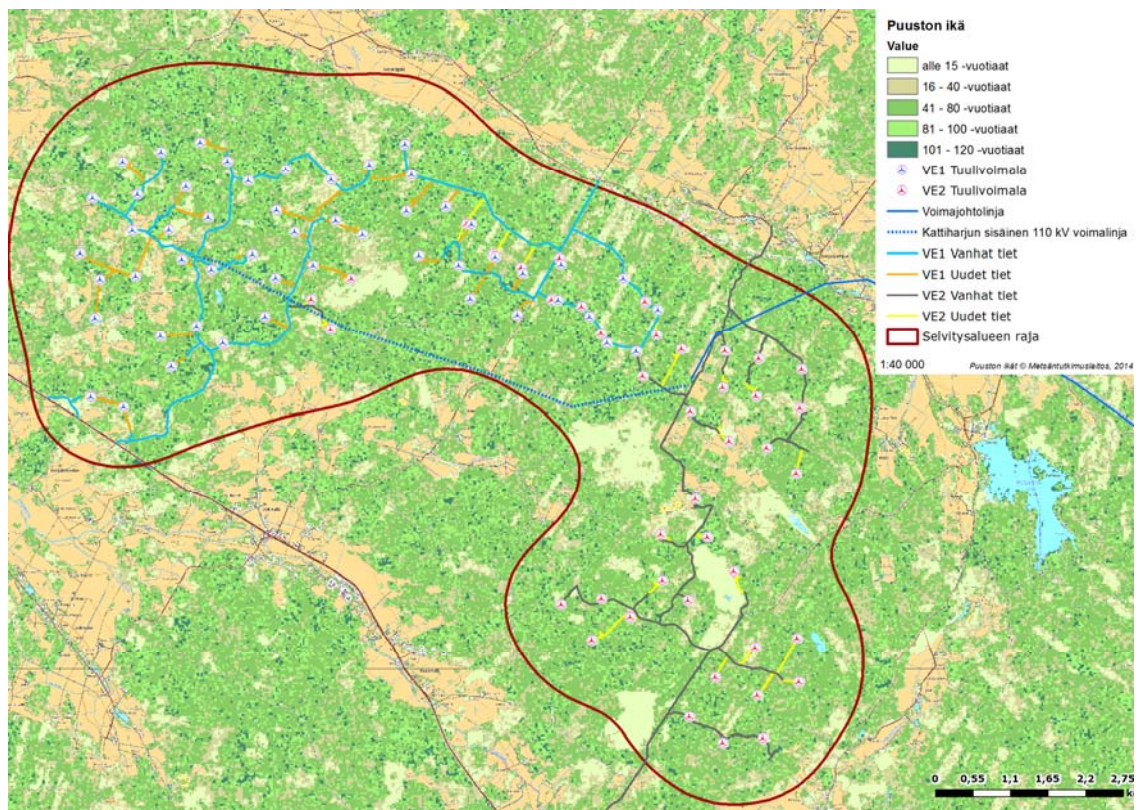

Kuva 10. Männyn tilavuus.

3.12.2014

Kuva 11. Kuusen tilavuus.

Kuva 12. Puuston ikä.

3.12.2014

4.1.2 Suot

Suoluonto on alueella karua. Puustoiset suot on pitkälti ojitettu. Ojitetut suot ovat yleensä isovarpu- ja tupasvillarämeitä sekä kangas- ja aitokorpia.

Alueen merkittävimmät, laajimmat ja ojittamattomat suot ovat Teerineva, Talasneva ja Hautaneva. Lisäksi Teerinevan luoteispuolella on laajahko nimetön ojittamaton rämesuo. Selvitysalueen kaakkoisosassa Tervajärven rannoilla on myös laajasti luonnontilaista luhtaa ja avointa nevaa.

Talasneva (SSO100274) sijoittuu selvitysalueen keskiosaan, Isonkyrön kunnan alueelle ja se on soidensuojeluohjelmakohde. Talasneva on keidassuo, eli suon keskusta on sen reunaosia (laiteita) ja ympäröivää kivennäismaata korkeammalla. Suon kasvillisuutta leimaa isovarpu-, rahkaräme sekä lyhytkorsi- ja suursaraneva (Soidensuojelun perusohjelma. Komiteanmietintö 1977: 48). Suon pinnan korkeus merenpinnasta on 48-51 m ja pinta viettää länsiosassa loivasti etelään. Talasnevan reunaosat on ojitettu. Suon keskiosan halki on lisäksi kaivettu rajalinjoja pitkin muutamia oja, jotka eivät kuitenkaan ole oleellisesti muuttaneet alueen kosteusolosuhteita.

Teerineva sijoittuu selvitysalueen keskiosalle. Teerinevan etelä- ja itälaitteet on ojitettu, mutta pohjoisosa on luonnontilainen. Teerinevalla vallitsevat sara-, isovarpu- ja tupasvillarämeet, lyhytkorsi- ja saranevat.

Hautaneva sijoittuu selvitysalueen kaakkoiskulmaan ja on ojittamattomana säilynyt osa aiemmin laajempaa suokokonaisuutta. Vallitsevia suotyyppejä ovat rahkaräme, isovarpuräme ja lyhytkorsineva.

Muut luonnontilaiset suot ovat pienialaisia puustollisesti vähätuottoisia avosoita tai rantaluhtia. Muutamain paikoin on myös luonnontilaisia sarakorpia ja sara- sekä isovarpurämeitä.

Rehevät suotyypit lähes puuttuvat. Tervajärven nevalaiteella on hieman ruoho- ja heinäkorcea. Lisäksi selvitysalueella on hyvin pienialaisia reheviä korpia, jossa kasvaa hieman tervaleppää.

4.1.3 Muut kasvillisuustyytit

Alueella olevat purot on perattu.

Alueella on yksi lähdepaikka, jonka ei ole enää luonnontilainen. Se sijaitsee Aronmäen pohjoispuolella Vesiluhtasen lounaspuolella, aivan selvitysalueen rajalla. Kasvillisuus on alueella mesiangervovaltaista ja lähdepaikka sijaitsee vanhan koivulle metsitetyn pellon laidalla. Lähteen kohdalle on asennettu betonirengas, ja siitä lähtee oja.

Selvitysalueella on paikoittain peltoja ja metsittyneitä vanhoja peltoja, niittyjä ja laitumia. Peltoja on etupäässä Suorssanevan alueella.

4.2 Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit

Alla on luettelo selvitysalueella tavattavista uhanalaisista tai silmälläpidettävistä luontotyypeistä.

Uhanalaiset:

- Ruohokorvet VU

3.12.2014

Silmälläpidettävät (NT):

- Lyhytkorsirämeet
- Sarakorpi
- Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet kankaat
- Kangasrämeet

4.3 Uhanalaiset ja huomionarvoiset lajit

Uhanalaisia kasveja ei havaittu.

4.4 Arvokkaat luontokohteet

Trippainen (no 5 ja 6, kuva 18)

Pinta-ala: 4,2 ha ja 0,3 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: sarakorpi (NT)

Arvoluokka: Paikallisesti merkittävä

Kaksi suota, joissa kasvillisuus on harvapuustoista hieskoivuvaltaista sarakorpea. Lisäksi laidalla on tupasvilla- ja isovarpurämettä.

Kohteella on metsälain erityisen tärkeä elinympäristö: vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot.

Kuva 13. Trippainen.

Pullilakson suot (no 1 ja 2, kuva 18)

Pinta-ala: 2,2 ha ja 0,8 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: sarakorpi (NT)

Arvoluokka: Paikallisesti merkittävä

3.12.2014

Kaksi pientä suota, joissa kasvillisuus on suursaranevaa, sararämettä ja -korpea sekä isovarpurämettä.

Kohteella on metsälain erityisen tärkeä elinympäristö: vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot.

Teerineva (no 0, kuva 18)

Pinta-ala: 100,0 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: Lyhytkorsirämeet (NT)

Arvoluokka: Seudullisesti arvokas

Maisemaltaan ja kasvillisuudeltaan edustava suo, missä kasvillisuus on valtaosin isovarpurämettä, tupasvillarämettä, lyhytkorsirämettä, sararämettä ja suursaranevaa. Keskiosalla on avointa suota ja laiteella on puustoista rämettä.

Kohteella on metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä: vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot ja kangasmetsäsaarekkeet, jotka sijaitsevat ojittamattomilla soilla tai soilla, joissa luontainen vesitalous on pääosin säilynyt muuttumattomana.

Hautaneva (no 15, kuva 18)

Pinta-ala: 59,5 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: Lyhytkorsirämeet (NT)

Arvoluokka: Seudullisesti arvokas

Maisemaltaan edustava suo, missä kasvillisuus on valtaosin rahkarämettä, isovarpurämettä, lyhytkorsinevaa ja lyhytkorsirämettä. Eteläosalla vallitsevana on rämejänteisyys ja pohjoisosassa avoin neva. Reunaosissa ojituksen vaikutus näkyy kasvillisuuden muuttumina rämeiseen suuntaan. Kauttaaltaan ojitusten vaikutus näkyy suolla tupasvillan suhteellisena runsastumisena.

Kohteella on metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä: vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot ja kangasmetsäsaarekkeet, jotka sijaitsevat ojittamattomilla soilla tai soilla, joissa luontainen vesitalous on pääosin säilynyt muuttumattomana.

Kuva 14. Hautaneva

3.12.2014

Matomäen vanha metsä (no 8, kuva 18)

Pinta-ala: 10,9 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: liito-orava (VU)

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet kankaat (NT)¹

Arvoluokka: Kansallisesti arvokas (liito-orava)

Matomäen vanha metsä on hyvin edustava vanhan ja luonnontilaisen kaltainen metsäkohde. Kasvillisuudelle on ominaista tuoreen ja lehtomaisen kankaan kuusikot, kuivahkon kankaan havumetsiköt. Puuston rakenne on valtaosin luonnontilaisen kaltainen. Parhaimmilla kohdilla varttuva ja varttunut puuston on erirakenteista ja lahoppuuston runsaasti. Alueen itäosalla puusto on vanhempaa kuusikkoa, missä metsäkuvaa leimaavat myös järeät haavat. Kohteella elää liito-orava.

Kuva 15. Matomäen vanha metsä.

Tervajärvi (no 9, kuva 18)

Pinta-ala: 43,6 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: Ruohokorvet (VU)

Arvoluokka: Paikallisesti merkittävä

Tervajärvi on soistunut järvi, jonka rantoja reunustavat leveästi suursara- ja lyhytkorsineva. Nevan kasvillisuutta luonnehtivat yleisesti rämerahkasammal, pullosara, viiltosara, mutasara, luhtavilla, kurjenjalka, raate, pyöreälehti- ja pitkälehtikihokki. Suolla pesii kurki. Nevalaiteella on hieman ruoho- ja heinäkorpea.

Kohteella on metsälain erityisen tärkeä elinympäristö: vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot sekä ruohokorvet.

¹ Keski-ikäisten metsien alaikäraja 40 vuotta ja yläraja 117 vuotta.

3.12.2014

Vähäjärvi (no 16, kuva 18)

Pinta-ala: 11,9 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: -

Arvoluokka: Paikallisesti merkittävä

Vähäjärvi on reheväkö. soistumassa oleva järvi, jonka rantoja reunustavat leveästi saranevat ja ruohoiset saranevat. Saranevat on arvioitu Etelä-Suomessa vaarantuneiksi luontotyypeiksi. Eteläpään nevan kasvillisuutta luonnehtivat yleisesti pullosara, jokapaikansara, kurjenjalka, suoputki, suohorsma, vehka ja isokarpalo. Pohjoispäässä on saranevaa, joka on ilmaisesti vesitalouden muutosten johdosta alkanut taimettua osin koivulle ja männylle. Tyypillisiä ruohoja ovat isokarpalo ja raate.

Avovesialutta on muutamia hehtaareja ja sitä reunustaa paikoin saraluhta ja osmankäämikasvustot. Kohteella on todennäköisesti merkitystä vesilinnuston pesimäalueena.

Kuva 16. Vähäjärvi

Pohjaisjärvi (no 7, kuva 18)

Pinta-ala: 1,8 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: -

Arvoluokka: Paikallisesti merkittävä

Pienvesikohde, jolla on linnusto- ja kasvillisuusarvoja. Järven rantaa kiertää sara- ja pensasluhta. Luhdan reunalla on hieman isovarpurämettä. Pesimälinnustoon kuuluvat mm. metsäviklo ja kurki.

Kohteella on metsälain erityisen tärkeä elinympäristö: vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot ja luhdet, joiden ominaispiirteinä on erirakenteinen lehtipuusto tai pensaskasvillisuus sekä pintavesien pysyvä vaikutus

Nimetön suo, Matomäki (no 11, kuva 18)

Pinta-ala: 20,5 ha

3.12.2014

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -
Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: Kangasrämeet (NT)
Arvoluokka: Paikallisesti merkittävä

Luonnontilainen kangasrämeen ja isovarpurämeen luonnehtima alue.

Kuva 17. Nimetön suo, Matomäki.

Kalurämäkkä (no 12, kuva 18)

Pinta-ala: 5,1 ha

Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: -

Arvoluokka: Paikallisesti merkittävä

Pääosin luonnontilainen rämesuo. Kasvillisuus on isovarpurämettä.

Korvenrämäkkä (no 13, kuva 18)

Pinta-ala: 6,6 ha

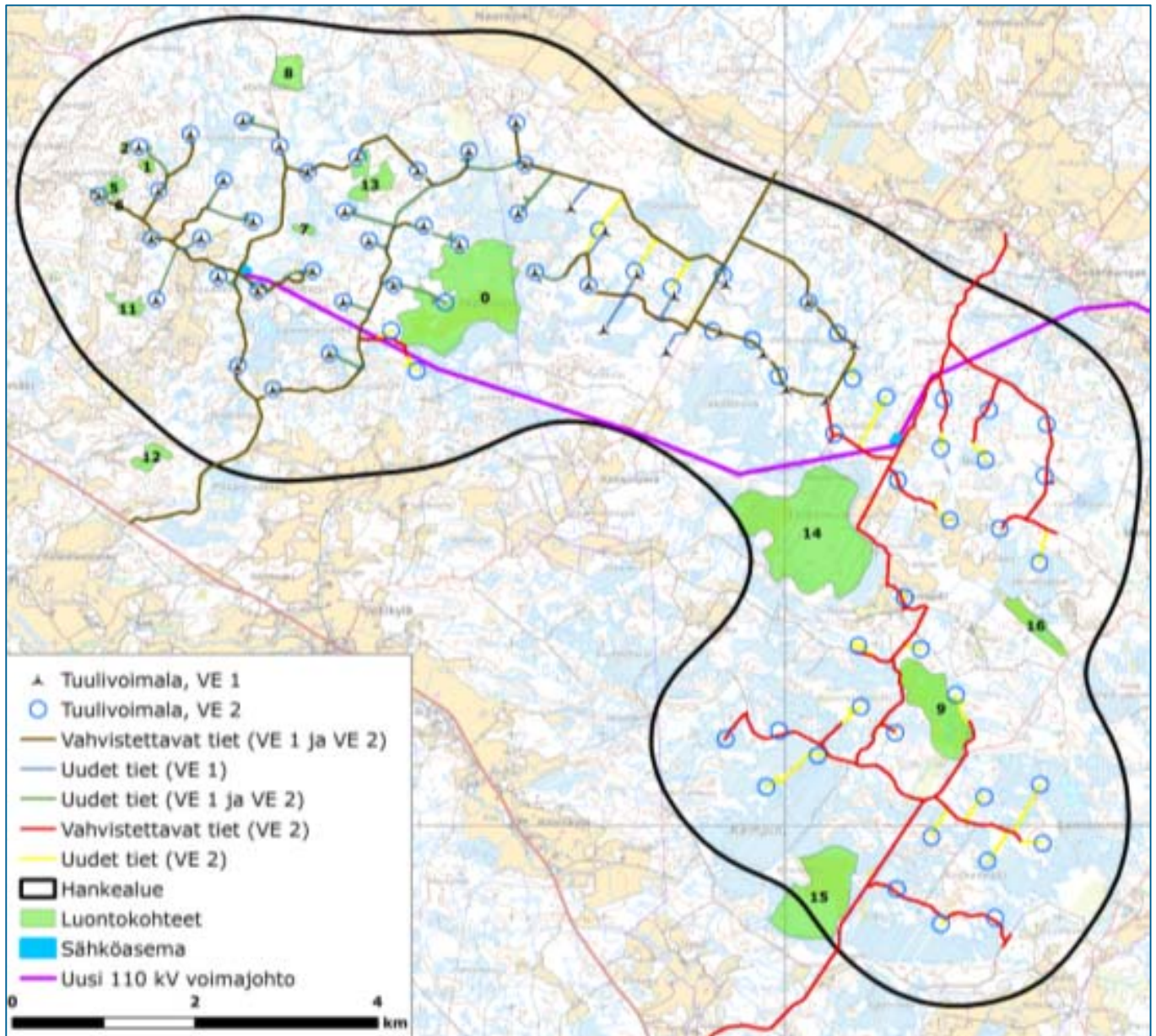
Uhanalaiset ja harvinaiset lajit: -

Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit: Kangasrämeet (NT)

Arvoluokka: Paikallisesti merkittävä

Luonnontilainen rämesuo. Kasvillisuus on isovarpu- ja kangasrämettä.

3.12.2014

Kuva 18. Arvokkaat luontokohteet selvitysalueella.

Lisäksi selvitysalueella on mm:

- Kuusi pienialaista kohdetta, jossa on rehevää korpea.
- Useita pienialaisia vähäpuustoisia rämeitä kivisen kangasmaan keskellä.
- Pienialaisia luhtaisia kohteita.

Pääosa näistä sijoittuu laajemmille arvokkaille suoalueille.

3.12.2014

5 Lähteet

GTK (2010a). Digitaalinen kallioperäkartta 1:200 000. Geologian tutkimuskeskus.

GTK (2010b). Digitaalinen maaperäkartta 1:200 000. Geologian tutkimuskeskus.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus.

Raunio, A., Schulman, A. ja Kontula, T. (toim.) 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264 + 572 s.

Soidensuojelun perusohjelma 1977. Maa- ja metsätalousministeriön soidensuojelutyöryhmä. Komiteamietintö 1977:48.

Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi: kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Suomen ympäristökeskus. Ympäristöopas 109.

